

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra En polsk Familie

Citation: Hauch, Carsten: "En polsk Familie: 1-2. - 1926", i Hauch, Carsten: *En polsk Familie: 1-2. - 1926*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 104. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hauch01val-shoot-idm140529613881744.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: En polsk Familie: 1-2. - 1926

Da han siden vilde lede Talen hen paa disse Ord, paastod Emilie, at hun ikke erindrede dem; hun havde heller aldrig, som hun sagde, befunden sig bedre, end netop nu, overhovedet smuttede hun ham, som en Aal, af Hænderne, naar han troede at holde hende fastest. Ja, der gaves Dage og selv Uger, hvori hun forekom ham ganske fremmed og forandret. Til slige Tider opstode stærke Tvivl i hans Inderste, thi da lykkedes det ham sielden at fængsle hende længe, da syntes hun endog at flye hans Selskab, og havde kun Øine for Casimir. Og hændte det sig endog, at hun paa slige Dage nærmede sig Adalbert, og viste ham Venlighed, da var dette dog, ligesom de korte Solblink, der undertiden sees mellem Skyerne, naar Veiret er uklart, ja naar hun af og til talte med ham, endte hun flere Gange Samtalen med de Ord: «Det er overordentligt, hvormeget De ligner Deres Broder, Adalbert.»